

Doch hij verdedigde zich; hij bood zelfs meer weerstand dan zij gedacht had. Op eens, bij eene grootere krachtsinspanning, struikelde zij over hare vork en viel in het hooi, Polke bij haren val medetrekking.

En dan, zoo gezwind dat zij er bijna van verschrikte, gaf hij haar eenen klinkenden zoen in den nek.

— Ziedaar uwe rekening, kleine deugniet! — murmelde hij.

Zij wou zich oprichten en iets zeggen...; doch een tweede kus, op hare lippen ditmaal, dook haar weer met het hoofd in de schelven....

De sterke geur van het jonge hooi en haar warme adem, die hij, bij elken zoen, inzwol, stegen hem bedwelmend naar het hoofd. Zijn mond drukte hare frissche, kersroode lippen plat en zij scheen onmachtig zich meer te verdedigen....

De paarden waren op den weg geraakt.

— Daar komt volk! zei zij, zich loswringend en hevig blozend opstaande.

— Zult ge nu nog vechten, Meleken?

— Dat weet ik niet, sprak ze, rondziende en het hooi uit de haren schuddend.... Als 't maar niemand gezien heeft!

— En wat zou dat? Er ligt immers geen kwaad in een meisje'n half dozijn zoentjes te geven?....

Er volgde eene pooze stilte.

Men hoorde niets meer. Enkel, in de grachten en beekjes, het aarzelend gekwak van een kikvorsch....

— Gaat ge mede huiswaarts, Meleken?

— Ja.

Op den landweg stapten zij traag nevens elkaar voort, — hij de zaag en de schaaf in den arm, zij de vork over den schouder en den breedgeranden strooienhoed aan de hand.

Zij spraken heel stil, zoo fluisterend bijna als het droomerige zwatelen der bladeren boven hunne hoofden...

De lieden, die hen ontmoetten, wenschten hun: „elk 'n goën avond!” en keken hen, eene wijl lang, na...

En toen Mele, een weinig later, op het enge zolderkamertje, in haar bed lag, blikte zij, met glinsterende oogen, naar het met goud doorstikte vlekje azuur, boven het dakvenstertje.

Zij droomde, lang...

Bemide zij hem?

Bemide hij haar?

Waarom had hij haar gevraagd of hij haar morgen, als zij van huis naar Vervliet zou terugkeeren, mocht afwachten en vergezellen?

Waarom had zij toegestaan?

Zij droomde lang, zeer lang...

En zij voelde de warmte haar van het lichaam naar het hoofd stijgen, zacht als een damp, met eene genotrijke streeling die haar het dek van